

Сестра моя - жизнь

הווייה אחותי

Сестра моя - жизнь и сегодня в разливе
Расшиблась весенним дождем обо всех,
Но люди в брелоках высоко брюзгливы
И вежливо жалят, как змеи в овсе.

הווייה אחותי! גם היום משתוללת,
בכלנו נטחת כגשם כביר.
גברתנים אנינים בתלבשת נואלת
עוקצים בנימוס כצרעות בהציר.

У старших на это свои есть резоны.
Бесспорно, бесспорно смешон твой резон,
Что в грозу лиловы глаза и газоны
И пахнет сырой резедой горизонт.

הזקנים מפרשים זאת שונה במקצת
אך האפן שלך בנדאי מגחך:
כי בגשם סגלים ערוגות ומבט
וריח רכפה לאפק הלח?

Что в мае, когда поездов расписание
Камышинской веткой читаешь в пути,
Оно грандиозней святого писанья,
Хотя его сызнава все перечти.

כי במאי כשחוכרת זמני הרכבת
על הקו לקמישין קוראים בקרון,
היא על ספר הקדש ברשם גוברת
גם אם תקרא בו עד תו אחרון

Что только закат озарит хуторянок,
Толпою теснящихся на полотне
Я слышу, что это не тот полустанок,
И солнце, садясь, соболезняет мне.

בכך שהשמש צבעה בקרניה
את בנות הכפרים שלצד הפסים
"זאת לא התחנה", הריני שומע -
והשמש שולחת לי נחומים.

И в третий плеснув, уплывает звоночек
Сплошным извиненьем: жалею, не здесь.
Под шторку несет обгорающей ночью,
И рушится степь со ступенек к звезде.

בשלישית מתפוגג לו צלצול אחרון
"זה לא כאן, מצטער", הוא מודיע כהד.
ריח ליילה רושף מתגנב לחלון
ומרחב השדות במרום מתמוטט.

Мигая, моргая, но спят где-то сладко,
И фата-морганой любимая спит
Тем часом, как сердце, плеща по площадкам,
Вагонными дверцами сыплет в степи.

מצמוץ, ניד עפעף - שם היטב ישנים,
קמדתי כבפטתה-מורגנה נמה,
בשעה שהלב מפרפר בין בלמים,
את דלתות הרכבת משליך לשממה.

מתוך "הווייה אחותי" 1922.

הגרסה המקורית של השיר (1922), שעל שמו נקרא המחזור והוא במידה רבה הביא למשורר את תהילתו בתחילת דרכו. מאוחר יותר בתהליך ההכנה לפרסום כעבור כשלושים שנה פסטרנק שינה את השיר וכתב לו גרסאות נוספות, כמו גם לשאר שירי התקופה שנטה לראותם באור ביקורתי מאוד.

מירי ליטווק - ילידת רוסיה. סופרת ומתרגמת; תרגמה מרוסית מבחרים משירת בוריס פסטרנק, אנה אחמטובה, מרינה צוטייבה; מחזה של צ'כוב ורומן של זמיאטין ועוד.

חירות המעוף

מבחר תרגומים מרוסית, עמ' 22-33